

2. Як можна протидіяти "фейковим новинам"? [Текст] : аналіз/ Ф. Мюллер, Н. Деннер; перекладач А. Куликов; Фонд Фрідріха Науманна за Свободу, Академія української преси, Мангаймський університет, Відділ медіа та комунікацій, Університет Йоганна Гутенберга, Інститут журналістики. - Київ: COMDOC GmbH, 2019. - 52 с.

3. Філіп де Лара. Дезінформація і пропаганда за часів пост правди [Текст] / Ф. де Лара // Філософська думка: український наук.-теорет. часопис. - 2018. - № 5. - С. 36-44.

ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ІНДИВІДУАЛЬНОГО ПІДХОДУ ДО ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ

*Тетяна Степанко,
студентка спеціальності «Початкова освіта»
Фахового коледжу «Універсум»
Київського університету імені Бориса Грінченка
Яніна Карлінська,
кандидат педагогічних наук*

На нинішньому етапі розвитку українського суспільства чітко означилися соціокультурні кризові явища, які потребують серйозних і докорінних структурних, функціональних та змістових змін у межах усіх соціальних інститутів суспільства загалом та в системі освіти, зокрема. Реалії сьогодення свідчать про наявність глибоких суперечностей між потребами індивіда в повному розвитку його сутнісних сил (розуму, інтелекту, здібностей).

За таких обставин надзвичайно актуальними є цілі, пріоритети і принципи реформування освіти, проголошені в Національній доктрині розвитку освіти України у XXI столітті, в Законі України «Про освіту», де головною метою української системи освіти визначено створення умов для розвитку та самореалізації кожної особистості, формування покоління,

здатного навчатися упродовж життя, створювати й розвивати цінності громадянського суспільства.

Тому постало завдання обґрунтувати механізми створення гуманістичної парадигми організації освітнього процесу з доцільною орієнтацією на індивідуальність людської особистості як найвищої суспільної цінності.

Проблема індивідуального підходу в освітньому процесі початкової школи є складовою частиною в реформуванні національної системи освіти. Сьогодні вивчення цієї проблеми набуло ознак певної системності. Урахування індивідуальних особливостей учнів у навчанні та вихованні – це не пристосування мети і змісту навчання і виховання до окремого учня, а пристосування прийомів, методів і форм педагогічного впливу індивідуальних особистостей з метою забезпечення запрограмованого рівня розвитку особистостей. Індивідуальний підхід створює найсприятливіші можливості для розвитку пізнавальних сил, активності, схильностей і обдарувань кожного учня. Такого підходу потребують насамперед важкі вихованці, малоздібні школярі, а також діти з особливими потребами.

Мета даної роботи є кінцевий результат, який необхідно отримати. У даному випадку – це покращення якості навчання, краще засвоєння учнями знань, формування умінь та навичок, задіяння кожного учня по його здібностях і можливостях.

Важливим моментом у освітньому процесі є індивідуальний підхід до учнів.

У сучасному суспільстві знання змінюються дуже швидко, і ні школа, ні вуз не можуть забезпечити людині обсяг знань і навичок, достатніх для успішної діяльності бодай протягом кількох років по їх закінченні, не кажучи вже про все життя.

Індивідуалізація навчання максимально забезпечує самостійність учнів у роботі над навчальними, проблемними чи творчими завданнями, у розв'язанні різних за складністю питань. Рівень складності того чи іншого

завдання залежить від визначення етапів завдань чи спрямовуючих, коригуючих дій учителя на дитину, переломлюється через її індивідуальні особливості, через «внутрішні умови». Необхідною умовою успішної індивідуальної роботи є вивчення індивідуальних особливостей учнів. Щоб впливати на особистість, треба її знати. Передусім важливо встановити довірливі, доброзичливі стосунки між педагогами і вихованцями. Індивідуальний підхід здійснюється в умовах колективної роботи класу в межах одних і тих самих завдань та однакового змісту навчання. Тобто, всі учні мають оволодіти знаннями, вміннями й навичками, визначеними програмою для певного класу. Отже, метою індивідуального підходу є забезпечення успішності всіх учнів у межах програмового матеріалу.

У роботі з учнями важливо знати їхні сильні і слабкі сторони, оскільки саме опора на позитивні можливості дитини допоможе педагогу коригувати порушення і слугуватиме запорукою успішної роботи.

Реалізація індивідуального підходу можлива лише за умови створення спеціальних умов.

Основна з умов – це систематичне та всебічне вивчення учнів. Педагог має досконало вивчити всі особливості конкретного учня. Для цього застосовуються різноманітні методи.

Це, зокрема, аналіз анапестичних та клінічних даних учня, експериментальне дослідження рівня розвитку його психічних процесів, знань, умінь, навичок. Одним із основних методів є спостереження за учнем під час різних видів діяльності (гра, праця, позакласна робота). Вчитель повинен постійно аналізувати продукти навчальної діяльності дітей (зошити, малюнки, поробки). Вивчення особистості кожного учня відбувається постійно. Лише комплексний висновок про всі особливості учнів дає змогу педагогові дібрати правильні методи впливу.

Важливою з умов для створення реалізації індивідуального підходу є знання психологічних закономірностей розвитку особистості.

Наступна з умов– знання педагогічних принципів, формі прийомів індивідуального впливу на учнів та реалізація їх у навчально-виховному процесі. Це, насамперед, дозування труднощів. Належну увагу потрібно приділяти активізації всіх учнів класу. Від активності та свідомості дітей залежить міцність засвоєння знань. Тому вчитель повинен так індивідуалізувати завдання для дітей, щоб, з одного боку, врахувати їхні можливості та досвід, а з другого – зробити учнів активними учасниками заняття.

Важливим аспектом є визначення відповідного рівня допомоги. Вчитель має надати кожному учневі спеціальну допомогу, спрямовану на ліквідацію певних прогалин у знаннях, індивідуальних помилок, труднощів.

Важливе значення має правильний аналіз і оцінка діяльності дітей. Педагог має завжди спиратись на позитивні якості учня, відмічати будь-які його успіхи, старанність, докладені зусилля, знаходити таку форму якісної оцінки, яка б стимулювала його в роботі.

Слід не залишати поза увагою й володіння педагогічною технікою. Вчитель має використовувати прийоми особистого впливу на учнів – жести, виразність мовлення, погляд. Все це сприяє встановленню особливого контакту з учнями і стимулює їх до роботи.

Особливе місце займає й така умова – це урахування конкретної ситуації впливу. Використовуючи будь-який метод чи прийом, педагог повинен орієнтуватися на певну ситуацію: настрій дитини, її втому, здоров'я тощо. Вивчаючи дитину, учитель повинен намагатися знайти у кожного учня його кращі риси, те, на що можна базуватись у навчання й вихованні [4, 174]. Адже В. О. Сухомлинський зазначав: «У кожної дитини думка розвивається своєрідними шляхами, кожна розумна і талановита по-своєму. Немає жодної дитини нездібної, бездарної.

Важливо, щоб цей розум, ця талановитість стали основою успіхів у навчанні, щоб жодний учень не вчився нижче від своїх здібностей» [3, 240]. У цих словах В. Сухомлинський висловив саму сутність індивідуального

підходу до учнів у процесі навчання, гуманний його смисл – пізнавши учня, розкривши його сили і можливості, виявивши його талант, дати йому на основі розвитку здібностей, радість успіху у розумовій праці.

Висновки. Таким чином, індивідуальний підхід до учнів – це не самоціль, а важлива умова і засіб подолання психофізичних недоліків кожної дитини та максимального розвитку її особистості.

Отже, врахування індивідуальних особливостей підтримують уявлення вихованців про себе як про особистості. Індивідуальний підхід робить позитивний вплив на формування особи кожної дитини при умові, якщо він здійснюється в певній послідовності і системі, як безперервний, чітко організований процес. Прийоми і методи індивідуального підходу не є специфічними, вони загальнопедагогічні.

Творча задача вчителя – відібрати із загального арсеналу засобів ті, які найбільш дієві в конкретній ситуації, відповідають індивідуальним особливостям дитини з особливими потребами. При проведенні індивідуальної роботи в процесі різної дитячої діяльності педагог постійно повинен спиратися на колектив, на колективні зв'язки дітей усередині класу. Колектив є тією силою, яка укріплює в дитині суспільні початки.

Важливе значення в навчально-виховній діяльності вчителя мають методи та форми роботи з дітьми, які мають різні особливості розумового розвитку, типи нервової системи та вищої нервової діяльності, особливі потреби.

Таким чином, індивідуальний підхід до дітей – це важлива умова і засіб подолання психофізичних недоліків кожного учня та максимального розвитку його особистості.

Список використаних джерел та літератури

1. Зарудня О. М. Основні вимоги до особистості вчителя початкової школи у контексті ідей В.Сухомлинського / Педагогічний дискурс. – 2010. – № 10, – С. 174-176.

2. Миронова С. П. Концептуальна модель діяльності сучасного корекційного педагога // Дефектологія. – 2007. – № 1. – С. 3-6.

3. Діти з особливими потребами в освітньому просторі України: бібліографічний покажчик / КЗ «ЗОУНБ» ЗОР; [уклад.: Ю. Щеглова, М. Маслова, Г. Мацієвська]. – Запоріжжя: ФОП Мокшанов В.В., 2017. – 256 с.

4. Терещук Г. Теоретичні засади методичної системи індивідуалізованого навчання // Трудова підготовка в закладах освіти. – 2005. – №1. – С. 3-5.

5. Миронова С. П. Методика корекційної роботи при порушеннях пізнавальної діяльності : підручник / С. П. Миронова. – Кам'янець-Подільський : Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка, 2014. – 260 с. 3

6. Про організаційно-методичні засади забезпечення права на освіту дітей з особливими освітніми потребами [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://osvita.ua/legislation/other/36815/>.

МЕТОДИ ФОРМУВАННЯ МУЗИЧНО-СЛУХОВОЇ АКТИВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА В НАВЧАЛЬНОМУ ХОРОВОМУ КОЛЕКТИВІ

*Ольга Супряга,
студентка спеціальності «Музичне мистецтво»
Фахового коледжу «Універсум» Київського університету
імені Бориса Грінченка
Анна Кифенко,
кандидат педагогічних наук*

Методична система формування музично-слухової активності майбутніх учителів музичного мистецтва охоплює низку практичних форм, методів та засобів музичного виховання. Формування музично-слухової є планомірний та педагогічно обґрунтований процес.